

XXX.

Betræfning

over

Forslag til Lov om Jagt og Fredning af visse nyttige Dyr.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 17de Marts 1885.)

At der allerede i 1878 vedtoges Bestemmelser til yderlig Fredning af Vildtet, viser kun altfor klart, at den i Rigsdagssamlingen 1870—71 vedtagne Jagtlov led af betydelige Mangler. Skjøndt disse midlertidige Bestemmelser, der atter fornyedes i 1881, ikke kunne siges at have været uden Betydning, maa det dog indrømmes, at de ikke i fuldt Maal have svaret til deres Hensigt, nemlig Vildtets Fredning og Formerelse. Grunden hertil ligger vist dels i den Omstændighed, at man har tillagt Fredningsperiodernes Længde en for stor Betydning, dels i, at Bestemmelserne ifølge deres Natur ikke egnede sig til at udstrækkes over en længere Mærække; særlig skal det bemærkes, at Fredning af Urfulge, saaledes som den her er fastsat, sikkert vil føre til det Modsatte af, hvad der tilsigtes, da det maa anses for godtgjort ved Erfaring, at lige stærk Fredning af Hanner og Hunner indenfor en Fugleart, der er polygam, ikke fører til Artens Formerelse. Udvalget anser det derfor for høist ønskeligt om nærværende Lovforslag, der har optaget en Del af de midlertidige Bestemmelser og modificeret Andet af dem, kunde træde i Stedet for Loven af 1ste April 1871. Udvalget gaar ud fra, at Fredningsperiodernes Længde ikke alene er afgjø-

rende for Vildtets Bevarelse, men at der samtidig maa drages Omfjerg for, at dets naturlige Fjenders Antal formindskes. Man har ikke været blind for, hvor vanskeligt det er fuldstændig at frede visse Dyrearter, thi selv om man maa betragte dem som nyttige i Almindelighed, kunne de dog ved forfat absolut Fredning optræde i saadanne Mængder, at de under givne Forhold ere til mere Skade end Nytte; man har derfor ei turdet tilraade en saadan absolut Fredning, medens man dog tror ved Forslag om kun at tillade disse Dyrearters Udæggelse paa visse Tider og Steder tilstrækkeligt at have værnet om deres Bevarelse.

Udvalget indstiller derfor Lovforslaget med nogle Ændringer til Vedtagelse af det høie Thing.

Undertegnede Drenbøll er vel enig med Udvalgets øvrige Medlemmer i at acceptere Lovforslagets Indhold med de af Udvalget foreslaede Ændringer, men jeg har ikke kunnet finde det tilstrækkeligt at blive staaende derved, naar der gives Lovgivningsmagten Velilighed til paa ny at bestjæftige sig med